

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3066

гр. София, 13.04.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в закрито заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Красимира Проданова

като разгледа дело номер **9831** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 147 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 124, ал.1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на М. Г. М.-В., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез пълномощника си адв. И.-А. Н. срещу Заповед № Д-03/31.8.2021 г. на председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с която на основание чл. 107 ал. 1, т. 3 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя. Заповедта се оспорва като незаконосъобразна – издадена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му, като се моли за нейната отмяна.

С частната жалба срещу Определение № 9098 от 19.11.2021 г. е направено особено искане да бъде възстановен срока за обжалване на Заповед № Д-03/31.8.2021 г. на председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

Делото е върнато от ВАС за произнасяне по направеното искане.

Постъпил е отговор, в който ответната страна излага доводи за неоснователност.

Съдът, след преценка на твърденията в молбата и доказателствата, съдържащи се в административната преписка, приема следното:

Искането за възстановяване на срока за обжалване на Заповед № Д-03/31.8.2021 г. на председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор е депозирано едновременно с частната жалба, с която се обжалва оставянето на жалбата без разглеждане, с оглед на което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО за разглеждане, съгласно чл. 161, ал. 1, изр. последно от АПК. Съгласно чл. 161, ал. 1 АПК, в 7-дневен срок от съобщението за оставяне на жалбата без разглеждане може да се поиска възстановяване на срока, ако пропускането се дължи на особени непредвидени обстоятелства или на поведение на администрацията, въвело жалбоподателя в заблуждение. Искането може да бъде направено и с жалбата. В искането за

възстановяване на срока се посочват всички доказателства, установяващи основанията по ал.1.

Разгледано по същество, същото е неоснователно, по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от АПК предвижда две хипотези, при които е допустимо възстановяване на срока за обжалване на индивидуален административен акт. Първата хипотеза е когато пропускането на срока се дължи на особени непредвидени обстоятелства, а втората при поведение на администрацията, въвело жалбоподателя в заблуждение. В случая, с оглед твърденията на молителя съдът приема, че се поддържа наличие на особени непредвидени обстоятелства – влошено здравословно състояние и/или поведение на администрацията, въвело жалбоподателя в заблуждение.

Особени непредвидени обстоятелства законодателят не е дефинирал и е предоставил на практиката да ги определи въз основа на конкретните доказателства по делото и обикновено се касае за обстоятелства, които жалбоподателят не би могъл да предвиди дори и да е положил необходимите усилия и грижи. Това са обстоятелства извън обичайните, нормално очакваните и поради това предвидими обстоятелства. Те следва да са възникнали внезапно и изненадващо и страната, която държи извършване на процесуалното действие, да не е в състояние да ги преодолее. Трябва да са особени, т. е. различни от обикновените, да не са рутинни и да са обективно попречили на страната да изпълни в срока процесуалното действие. В алинея втора на чл. 161 от АПК изрично е определено задължението в искането за възстановяване на срока да се посочат всички доказателства за обстоятелствата по ал. 1 и тъй като по искането за възстановяване на срока се развива нарочно производство и самостоятелно производство, законът изисква представяне с искането и на доказателства, а не само неподкрепени с доказателства твърдения.

Особени непредвидени обстоятелства са такива обстоятелства, които жалбоподателят не би могъл да предвиди дори и да е положил необходимите усилия и грижа. Това означава, че става въпрос за обстоятелства, които са извън обичайните, нормално очакваните и поради това предвидими. Наред с това те трябва да са възникнали внезапно, изненадващо, поради което страната не е в състояние да ги преодолее. Обстоятелствата трябва и да са особени, т. е. да са различни от обикновените, рутинните и да са му попречили да изпълни в срок съответното процесуално действие (Определение № 1302 от 02.02.2021 г. по адм. д. № 1017/2021 г., VII отд. на ВАС). Съдебната практика приема за такива обстоятелства природни бедствия, внезапно тежко заболяване, военно положение и др. събития, които нито могат да се предвидят, нито да се преодолеят от волята на страната (Определение № 106 от 17.12.1984 г. по ч. гр. д. № 1141/1984 г., II г. о. на ВС *inter alia*). Изискванията тези обстоятелства да не зависят от волята на страната е трайно застъпено в съдебната практика (Определение № 6814 от 15.05.2012 г. по адм. д. № 6214/2012 г., IV отд. на ВАС; Определение № 7700 от 24.06.2016 г. по адм. д. № 7095/2016 г., VIII отд. на ВАС; Определение № 10422 от 08.10.2015 г. по адм. д. № 10096/2015 г., IV отд. на ВАС *inter alia*).

По смисъла на закона "заблуждение" е налице, когато действията на администрацията създават у оспорващия невярна представа за срока на обжалване. В тези случаи пропускането на срока се дължи на поведението на администрацията, което е в пряка причинна връзка с пропускането срок за оспорване и поради което оспорващият не би пропуснал срока. Поведението, с което администрацията е възможно да стане причина оспорващия да пропусне срока може да бъде и бездействие, изразено в неизпълнение

на задължение да се извърши надлежно съобщение на административния акт. Необходимо е обаче да се установи причинната връзка между поведението на администрацията и пропускането срока за оспорване (Определение № 7402 от 08.06.2009 г. по адм. д. № 1844/2009 г., петчленен състав на ВАС).

В настоящия случай не се установява нито наличие на поведение, въвело жалбоподателя в заблуждение нито наличие на причинна връзка между поведението на администрацията и пропускането на срока за оспорване. Административният орган е действал добросъвестно, при спазване на административнопроизводствените правила.

В частната жалба се сочи за влошено здравословно състояние с предписано „домашно лечение“ довело до невъзможност да организира защитата си. От приложените към делото 3 броя амбулаторни листове с № Е 20211729318, № Е 20211882072 и № Е 20211557667 се установява, че същата е провела домашно - амбулаторно лечение за периода от 02.08.2021 г. до 14.09.2021 г., включително. Този вид лечение за разлика от стационарното такова, се състои в обслужване на приходящи пациенти и не предполага целодневна ангажираност в болнично заведение. Самото заболяване отразено в болничните листове като „Увреждане на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия“ не попада в хипотезата на чл. 161, ал.1 от АПК, т. к. не е внезапно възникнало събитие, което страната дължаща извършване на определено действие не е в състояние да преодолее. Лекуването на това заболяване в домашно амбулаторни условия съставлява такова събитие, при което страната всякога е могла да преодолее тези пречки, като упълномощи процесуален представител или самостоятелно извърши съответното действие.

За да бъде приложима и втората хипотеза на въвеждане в заблуждение от страна на администрацията на органа постановил оспорваната заповед, то следва да се налице две предпоставки - поведение, изразено чрез действие или бездействие, водещо до формиране на погрешна представа у лицето за датата на връчване, или пък за срока на оспорване, и това поведение да е от страна на лице, служител в съответната администрация на органа, издал акта.

В оспорената от жалбоподателя Заповед № Д-03/31.8.2021 г. изрично е посочено, че същата може да се обжалва пред Административен съд- София град, в 14-дневен срок, от съобщаването. В този смисъл не е налице поведение от страна на администрацията, водещо до формиране на погрешна представа у лицето за срока на оспорване.

Не са налице и предпоставки за въвеждане в заблуждение на жалбоподателя по отношение датата на връчване. Видно от пощенското клеймо жалба, вх. № 78-00-642-2/01.10.2021 г. против Заповед № Д - 03/31.08.2021 г. е постъпила в ДАМТН на 28.09.2021 г. В жалбата се твърди, че същата е връчена на жалбоподателя на 14.09.2021 г. по e-mail. От приложените към преписката 2 бр. разпечатки от официалния e-mail на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН) е видно, че заповедта заедно с писмо, изх. № 78-00-642/01.09.2021 г. са изпратени и доставени на 02.09.2021 г. Нещо повече, с електронно съобщение от 14.09.2021 г. изпратено до ДАМТН жалбоподателят твърди, че заповедта е изпратена на личен мейл на 02.09.2021 г. Личният e-mail, на който са изпратени въпросните документи е електронния адрес ([електронна поща]), посочен от М. Г. М.-В. (по повод кореспонденцията ѝ с работодателя за разрешаване на полагаем ѝ се годишен отпуск и уведомяване и представяне на болнични листове), което води на извода, че сочените

документи са получени от същата с постъпването им в посочената от нея информационна система, индивидуализирана с електронен адрес [електронна поща], независимо от твърдението ѝ, че същите са получени на 14.09.2021 г. От направената от ДАМТН разпечатка от официалния e-mail на ДАМТН е видно, че документите са доставени, т.е. постъпили в информационната система на получателя на 02.09.2021 г. от която дата съдът намира, че следва да тече срока за обжалване на Заповед № Д - 03/31.08.2021 г.

Паралелно с действия на 14.09.2021 г. М. Г. М.-В. е уведомена за издадената заповед, чрез провеждане на телефонен разговор с директор на дирекция А. в присъствието на двама свидетели, което е удостоверено със съставяне на протокол. В резултат на проведения разговор, на 15.09.2021 г. жалбоподателят се е явил на работното си място, при което е извършено второ връчване на заповедта. Факта, че жалбоподателят сочи точна дата на изпращане на документите по електронен път потвърждава факта, че към 14.09.2021 г. тя е узнала за наличието на издадената заповед.

В случая, меродавен е момента на първата дата на узнаване за издадената заповед - 02.09.2021 г., независимо от това колко последващи узнавания са налични впоследствие.

Следователно адресатът е бил запознат със заповедта на 02.09.2021 г. От следващия ден - 03.09.2021 г., е започнал да тече срока за обжалване, който е изтекъл на 16.09.2021 г. - четвъртък, работен ден.

Жалбоподателят като служител на ДАМТН е запозната с номенклатурата, под която се идентифицират самите документи в това число и заповедите за налагане на дисциплинарни наказания в агенцията. В този смисъл изписването на електронно съобщение с текст „Писмо № 78-00-642/01.09.2021 г. относно „Изпращане на два броя Заповед № Д-03/31.08.2021 г. " за нея е достатъчно ясно указание какво съдържа това съобщение.

Предвид на изложеното съдът намира, искането за неоснователно. Не се установиха действия и поведение от страна на административния орган, при съобщаване на процесното решение, които да са въвели жалбоподателя в заблуждение, като твърденията в тази насока в молбата за възстановяване на срока са неоснователни и немотивирани. Неоснователни и неподкрепени с доказателства са и твърденията на молителя, че са налице непредвидени обстоятелства, които са го възпрепятствали да обжалва в срок процесната заповед. При липсата на каквито и да било доказателства за наличие на причинно-следствена връзка между поведението на администрацията и причината за пропускане на срока за обжалване, искането за възстановяване на срока за обжалване по чл. 161, ал. 1 от АПК е неоснователно. В този смисъл е и практиката на ВАС по случаи на неприсъствено връчване по реда на ЗУБ - Определение № 11450 от 11.11.2021 г. по адм. дело № 10124/2021 г., IV отд. на ВАС, Определение № 17353 от 18.12.2019 г. по адм. д. № 13788/2019 г., III отд. на ВАС и Определение № 12792 от 30.11.2015 г. по адм. д. № 13034/2015 г., IV отд. на ВАС.

Въз основа на изложеното, настоящият състав приема, че не са налице предпоставките на чл. 161, ал. 1 от АПК за възстановяване срока за обжалване на оспорената заповед, тъй като не установява, че пропускането на срока не се дължи на особени непредвидени обстоятелства или на действия на администрацията въвели лицето в заблуждение.

Настоящият съдебен състав намира, че подадената жалба е недопустима поради просрочие. Пропускането на срока за обжалване на заповедта се дължи изцяло на

поведението на жалбоподателя. Сроковете за обжалване на административните актове са преклузивни и с изтичането им се погасява правото на жалба. Просрочената жалба води до десезиране на съда и предпоставя оставянето и без разглеждане и прекратяване на производството.

По изложените съображения, съдът приема молбата за възстановяване на срока за неоснователна, поради което следва да се отхвърли.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I отделение, 21 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за възстановяване на срока за обжалване на Заповед № Д-03/31.8.2021 г. на председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: